

خویندنه وه یهک بۆ رۆمانی جیگای به تالی سلووج

سه باح ئیسماعیل

نووسه‌ری ئەم رۆمانه مه‌حمود ده‌وله‌تئابادی گه‌وره نووسه‌ری رۆژه‌لاته. سه‌ری ١٩٤٠ له ده‌وله‌تئابادی سه‌به‌زه‌وار، خویندنی سه‌ره‌تایی له‌و شاره‌ ته‌واو کردوه. ته‌مه‌نی چوار سه‌لان بووه که پالنه‌وانانی رۆمانی (که‌لیدهر) کوژران و به‌نیو شاردا گێراویان. له منداڵیه‌وه هۆگرییه‌کی زۆری به گێرانی کوته‌ل و نه‌قل گێرانه‌وه و چه‌کایه‌ت و ئەفسانه و بی بی جان بووه. له ته‌مه‌نی ١٥ سه‌لیدا ده‌ستی کردوه به نووسینه‌وه‌ی کتێبه‌ کوته‌کان و ده‌سنووسی قه‌دیمه. زۆر شه‌یدای شانۆ بووه سه‌لی ١٩٦١ یه‌که‌مین چیرۆکی به‌ناوی (ئه‌دبار) نووسیوه. وه‌ک خوێ ده‌لی: من یه‌کجار زۆرم نووسیوه، به‌لام زۆر که‌م بلاو کردۆته‌وه.

سالی ۱۹۷۴ به هۆی رۆلگێرانی له شانۆیی (له قوولاییدا) ی مهكسیم گۆرکی بۆ ماوهی سێ ساڵ له لایهن رژیمی شاوه كهوتۆته بهندیخانه. سالی ۱۹۸۶ رۆمانی ده بهرگی (كه لیدهر) تهواو دهكات. هه ندیک لهو باوه رهن (كه لیدهر) باشتترین وینهی ئه دهبی لادیی فارسییه. بریکی تریش ده لێن (كه لیدهر) سه رهتای سه ره له دان و خو لقا ندنی رۆمانی فارسییه.

زۆربهی رۆمان و دهقه شانۆییه كانی بۆ زمانی ئینگلیزی، فه ره نسی، ئه لمانی، چینی و سویدی وه رگێراون. دهوله تئابادی خو ی ده لیت: ئیمه چیرۆکنووسانی ئیرانی به ره ی دووهم (۱۹۲۰-۱۹۷۰) هه موو له تاریخانه ی سادقی هیدایه ته وه هاتوینه ته ده ری. بزورگی عه له وی، دهوله تئابادی، هووشهنگی گولشیری، ئه حمه دی مه حموود و.. ئه ونووسه رانه ن كه پاش سادقی هیدایه ت هه ر کامه یان به شیوه یهك، له ژیر کاریگه ربی ئه ودان و هه ر کامه یکیان لایه نکی کاری چیرۆکی ئه ویان درێژه پێداوه. به وته ی زۆربه ی ره خنه گران و توێژه رانی چیرۆک، دهوله تئابادی باشتترین نووسه ری ئیرانییه، كه توانیویه تی ئه ده بی لادیی بنووسیت.

دهوله تئابادی له م رۆمانه یدا بریخت ئاسا، به زرنگی و هو شیار ی و ته یار به جیهان بینییه کی کراوه و روون باس له و رووداوانه دهكات كه ؟؟ تپه ر دهگوزه رین بی ئه وه ی هه ستیان پی بکهین. مه رج نییه رووداوه که گه وه بیت، رهنگه تا بلای رووداویکی بچووک و ئاسایی بیت به لام كه خور دی دهکاته وه و له سه ری ده دوت، ته نانه ت رووداویکی گه وره ش هینده ی ئه و رووداوه بچووکه په لوپۆی لی نابیته وه و قسه ی له سه ر نا کریت، ئیدی ئه و نووسینه ده بیته دلۆپیک له ده ریایه ک و که به خو ماندا ده چینه وه سه یرمان پی دیت چۆن ئه م شته بچووکه ناوه رۆک به رێژه وه سه رنجی بۆ خو ی کیش نه کردووین! بۆیه له هه سته کان و له رۆشن بیری و دنیا بینی خو مان ده که وینه گومانه وه و تیده گه ین ئیمه ی مرۆف چه ند دل ره قین و نا کریت هینده هه سته کانمان له قالداب و دیلمان کردبن و تاخو مان رووداوه که مان به سه ر نه یه ت هه سته ی پی نه که یین.

نووسه ری فه ره نسی ئه لفریدی مۆسی، له چیرۆکیکیدا باس له کابرایه ک دهکات هیه کات گو ی له ژنه که ی ناگر ی رۆژانه خو اردنی ئه و ژنه لیدان و نازار چیشته نه به ده ست مێرده که یه وه. چه ندیک ده یه هوی و هه ولده دات، بۆ جار یکیش بیت مێرده که ی گو ی لی بگر ی و لی تی بگات، بی سووده. رۆژیک مێرده که ی دیته وه روو به رووی ته رمی سارد سه ری ژنه که ی ده بیته وه هه ینی کابرا هه سته دکات چ ئینسان یکی گه وره ی له ده ست چووه و

بۆشايىيەك ھىند گەرە دەكەۋىتە ژيانىيەۋە، ھىچ شتىك نىيە پرى بىكاتەۋە. ئىدى ئەۋىش تا لە ژياندا دەبىت بەدەردى قەدر نەزانىنى ژنەكەى و لە دەستدانىيەۋە دەتلىتەۋە.

لەرۆمانى (جىگاي بەتالى سلوچ) دا، نىك بە ھەمان رووداۋ دووبارە دەبىتەۋە ئەۋىش لە دەستدانى كەسىكە (سلوچ)، كە چ جىگايەكى بەتال لە ژيان و چارەنووسى ژنەكەى؟ دەھىلەتەۋە. دەستپىكى رۆمانەكە بە روودانى كارەساتىك دەستپىدەكات (مىرگان كە سەرى لەسەر سەرىنەكەى ھەلپنا، سلوچ ديار نەبوو).

سلوچ مىردى مىرگانە. نازانىن بۆ سەرى ھەلگرت و چۆنى دلھات ژنەكەى و دوو كور تاقە كچەكەى جىھىلەت؟ (شەۋانى رابردوۋ سلوچ لەگوۋ تەندوورەكە دەخەوت. مىرگان نەيدەزانى بۆ لەۋى دەخەۋى؟ تەنبا دەيدى دەرواتە سەر تەندوورەكە و دەخەۋى. شەۋانە زۆر درەنگ دەھاتەۋە بۆ مالى، يەكسەر دەرۆبى بۆ بەرھەيوان و گوۋ تەندوورەكە، لەژىر مىچى قورماۋىيە ھەيوانەكە و لە قەراغ تەندوورەكە ھەلدەكورما). كاتىكىش دەنووست (لەسەر لا تەنىشت سەرى خۆشى ۋەك جالجالوۋكەى لىكرد و تۆپى، بە خۆيدا دەدا و دەخەوت). ئىدى سلوچ لە پر سەر ھەلدەگرى و ناگەرپتەۋە، بۆ كوۋ دەروا؟ لەداخى چى سەرى ھەلگرت؟ بۆ بە كەسى نەگوت؟ چۆنى دلھات خىزانەكەى جىھىلەت؟ ئايا لە دەست ھەژارى يا لە دەستى ژنەكەى ھەلات؟ ياخود پياۋەتتى نەماۋو و ھەستى بەۋەستانى ژيانى كروۋو؟ خۆيان بە دەستەۋە نادەن.

مىرگان بە دوایدا سەر بە مالبە مالى گوندا دەكا و لە ھەۋالى دەپرسىت، مخابن كەس سلوچى نەبىنىبوو. مىرگان بىرواناکات كە سلوچى مىردى ئەۋەى كرىبى (بەراستى سلوچ رۆىشتوۋە؟ رۆىشتوۋە بۆ كوۋ؟ ئەى ھاجەر؟ ئەى كورەكان؟ عەباس و ئەبراۋ؟ سلوچ رۆىشتوۋە! بۆ كام بەقورپ گىراۋ چوۋە؟ ئىمەى بەسەر كىدا بەجى ھىشتوۋە و رۆىشتوۋە؟! ھا!).

ئەمجا مىرگان وريا دەبىتەۋە و بەخۆ دەزانى چى لەدەستچوۋە و چ بۆشايىيەكى گەرە و رۆخ دەرھىنەر سوۋارى كۆلى بوۋە و تاهىزى تىدايە وزەى لەبەر دەبرى و دەست لە بىنە قاقاي ژيانى گىردەكات. چ تارىكىيەك بەرى چاۋە زىتەكانى ژيانى دەگرىت. ناكرى سلوچ ئاۋا لە ختو خۆرايى پشتيان لى بكا و كۆلەكەى ساپىتەى قورسى ژيانىان بكىشىتەۋە و بەسەرياندا بىرووخىتت. تەنانەت بەردىكى بۆجى نەھىشتوۋن بىننە ژىر سەريان، ئەۋە تەنانەت كەندوۋىيەك، كەھىچ پىۋىستىيەكىان پى نەبوۋە بە نىۋە چلى جىھىشتوۋە (جا بۆ دەستى لى ھەلنەگرى؟ ۋەختى بەرھەم و دەغل و دان نەبى، كەندوۋ بەكارى چى دى؟ بۆچى

دەبى؟ تەندوور بۆچى؟ بۆكى؟ بۆ كام تەشت و ھەوير؟).

مىرگان گىژ و ويژ دەسووراو، ھالى خراپ و پەرۆش و پەشىو بوو. لەبەر خۆيەو بە كورەكەى گوت:

–خۆشم نازانم، نازانم. بەلام پىموايە شتىكى لى بەجىدەما. بەجى دەھىشت؟

–وھك چى؟

مىرگان قىژاندى بەسەر كورەكەيدا:

–چووزانم؟ من چووزانم؟ نازانم، كفنەكەى بەجىدەھىشت، كفنەكەى!.

چەندە ئەستەمە نىكتىن كەست، ھىچت بۆ جىنەھىلى سەر ھەلگىڭ. شتىك تەنيا ئاماژە بە وجودى بىكات دەست نەكەويت. ئىدى مىرگان وەختى بە خۇدا دىتەو ھەستەوخۇ بەرەو رووى ئەركەكانى مالىو ھەبىتەو، دەبى خەمى لە مندالەكان بخوات. سبەينى كە ەباسى كورەكەى بىدار دەبىتەو، داواى نان دەكات. ئا لەم خالەو ھەبىرى بەردەوامىدان و روو بەروو بوونەو ھى ژيان دەكەويتە ئەستوى مىرگان، مىرگان خۇى لى دەكات و چ ولامىكى پى نىيە.

–گوت لى نىيە؟ نان! دەمەوئى بچم بۆ كۆكردنەو ھى چىلكە و چالى پەمۆ.

داواى مشتومر و ولامدانەو، مىرگان تەسلىم دەبى ودان بەو پاستىيە دادەنى، كە ھەموويان دەيزانن.

–دەى چىكەم؟ خۆم بىكەم بە نان؟ نىيە! خۆت نابىنى نىيە؟

سەرەپاى ئەو نەھامەتتىيانەش قەرزاز بەرى دەرەكان لى دەگىڭ و داواى قەرزى سلوچ دەكەن، مىرگان دىەوئى دان بە قەرزدارى مىردەكەيا نەنى، بەلام بى سوودە:

–چىت لە كەللەدايە؟ پىت وايە دەتوانى مالى من بخۆى؟ من ھەقى خۆم لە گەرووى گورگ دەردەكىشم، جا تۆ چىت؟

–ئەگەر دەتوانى فەرموو دەرىكىشە. خۆ من لە گيانم بىزارم.

تەنيا كارىك لەو گوندەدا بە ئاسانى دەستدەكەوت، قومارچىتى بوو. ەباس ئەبراوى براى رۆژ تائىوارى لاسكە پەمۆيان كۆدەكردەو، كەچى ەباس بە تۆپىزى بەشى براكەشى دەبرد و دەيدا بە قومار. كە لە قوماريش دەدۆرەت، دىتەو ھەكەويتە گيان ھاجەرى خوشكى و بە بەھانەى ئەو ھى دەزانى داىكى مەنجەلە مسەكانى لەكوئى شاردۆتەو، خورى شۆزى دەكات.

كورانى گوند بە مەبەستى كارکردن روو لە شاردەكەن، كۆمەلئى وردە بۆرژواى دىيەكەش،

دهست له‌ناو دهست په‌کده‌گرن و زه‌ویی گوندییه‌کان هه‌زاران کړده‌کهن، ئه‌و به‌شه‌زه‌ویی خوی نافرۆشی، که‌چی به‌ زۆر لئی ده‌ستین، پرۆزه‌ی دامه‌زاندنی مه‌زاری بسته‌داده‌نین، ترومپاو تراکتۆریش دیننه‌ گونده‌وه. له‌و نیوه‌دا می‌رگان چاوی ته‌ماحی پر له‌ ئالۆشی پیاوانی گوندی به‌سه‌روهه و وهک ده‌رزی جه‌سته‌ی ده‌ئاژنن. لئ چیبکا؟ ناتوانی به‌ ته‌نی و به‌در له‌ کۆمه‌لگه‌ بژیت (هیندی جار پیاو ناچاره‌ بژیوی خوی له‌ده‌ستی دوژمنه‌که‌ی وه‌رگری. ده‌ستی که‌ بۆ وه‌رگرتنی هه‌مه‌ده‌ست درێژده‌کری، هه‌ر ئه‌و ده‌سته‌ نییه‌ که‌ بۆ یارمه‌تی وه‌رگرتن به‌رز ده‌بیته‌وه).

ئه‌وه‌تا که‌ بۆ وه‌رگرتنی حه‌قده‌ستی عه‌باسی کوری به‌راه‌به‌ر به‌ حوشره‌وانییه‌که‌ی، ده‌چیته‌ لای سه‌ردار، سه‌ردار له‌بری حه‌قده‌ست به‌زۆر ده‌یدا به‌ عه‌زا و په‌لاماری ده‌دات لاقه‌ کوته‌ و هه‌ول و خۆ به‌ ده‌سته‌وه‌دان. ته‌سلیم، ته‌واو.

له‌ولاشه‌وه‌ عه‌لی گه‌ناو، که‌ خودان گه‌رماوی گونده‌که‌یه‌ له‌کاتی تووره‌بووندا ژنه‌که‌ی ده‌داته‌ به‌ر پتالو لاقی ده‌شکینی و پشتی که‌زگی نه‌رمتر ده‌کات، ئیدی ژنه‌که‌ی له‌ ئینسانی ده‌که‌هوی و به‌ره‌لا ده‌کریت. عه‌لی گه‌ناوی زرته‌ زه‌لام به‌ واده‌و به‌ئینی کار دۆزینه‌وه‌ بۆ کوره‌کانی می‌رگان، ده‌چیته‌ داخوازی هاجه‌ری ته‌مه‌ن سیزده‌ سالی کچی می‌رگان. هاجه‌ری مندال، که‌ مه‌مکی هینده‌ی قله‌ گوینیکه‌، ده‌راژینه‌وه‌ و ده‌یبه‌ن بۆ عه‌لی گه‌ناو. وهک شیریک به‌رخۆله‌یه‌کی به‌ چنگ هینابی، عه‌لی گه‌ناو هه‌لمه‌ت ده‌باته‌ سه‌ر هاجه‌ری مندالۆکه‌ و درندانه‌ په‌لاماری ده‌دات، وهک ئه‌وه‌ی ته‌نیا هه‌لیک بی و به‌ده‌ستی هینابی، قیژه‌ و قیژه‌ و قیژه‌! قیژه‌ قیژی شیواوی هاجه‌ری مندالۆکه‌ له‌ گه‌ره‌ک:

—وه‌ی دایه‌.. دایه‌ گیان وه‌ی.. دایه‌ گیان وه‌ی ی ی ی.. ئه‌ی هاوار!!

می‌رگان ده‌ره‌په‌ری بۆ کۆلان. هاجه‌ر ده‌ره‌په‌که‌س به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتبوو و ده‌فیری. چوون جووره‌یه‌که‌ له‌ چنگ واشه‌یه‌که‌ ده‌ره‌په‌ییبی. عه‌لی گه‌ناو به‌ دوایه‌وه‌ بوو. هه‌لده‌هات و به‌رپه‌وه‌ خه‌ریکی به‌سته‌وه‌ی دۆخینه‌که‌ی بوو. هاجه‌ر خوی کرد به‌ باوه‌شی دایکیدا. عه‌لی گه‌ناو لئ نه‌ده‌گه‌را، ده‌بوو ئه‌مشه‌و ئالۆشی درندانه‌ی له‌ جه‌سته‌ی ئه‌و قوربانییهدا به‌تالاکاته‌وه‌. مه‌چکی هاجه‌ری گرت و رایکیتشا. هاجه‌ر وهک چه‌ققه‌ به‌ دایکییه‌وه‌ نووسابوو و به‌ری نه‌ده‌دا، می‌رگان و هاجه‌ر پیکه‌وه‌ کیتشرانه‌ده‌ری. هاجه‌ر لاقی له‌ زه‌وی چه‌قاندبوو و ده‌یزیراند:

—نایکه‌م خودایه‌! نایکه‌م نا! نایکه‌م. من شوو ناکه‌م.. خودایه‌...!

ئیت‌ر خه‌ریک بوو پشووی راده‌وه‌ستا. هه‌ناسه‌ی به‌حاله‌ درده‌هات. ره‌ش و شین

داگه رابوو، ئه برا و خۆیدا به سهر دهستی عهلی گه ناودا .

- چیه کاکه بۆ وا دهکهی! ديلت گرتوو دهیبهی.

عهلی گه ناو به دهسته زه لام و قورسه که ی ده می کچه که ی گرت و له حه وشه چوو ده ری. دهنگی هاجهر له له پی عهلی گه ناودا کپ بوو بوو. به لام هه روا به بن باخه لی ئه و زه لامه وه قاچه قرتیی ده کرد و برديه ژوو ری. میرگان به دوای عهلی گه ناودا ده پارا وه:

- عهلی گیان... عهلی گیان... به قوربانی ئه و قه دو بالایهت بم. عهلی گیان... گونا حه روحمیکی پێبکه... به زه ییت پێیدا بۆ مندا له... عهلی گیان... عهلی گیان...!

له م گونده دا قوربانی یه که م ئافره تانن، خیر له خۆنه دیو، میرگان پیا وه که ی جیه هیش تو وه، زارا به قهیره یی ما وه ته وه، روقیا له دوای لێدانه که ی عهلی گه ناو به دار ده روا و تیک شکا وه، هاجهر به سێزده سالی درا وه به زرته بۆزیک....

سه ره رای ئه وه ی نه یان تو انی وه له هه مبه ر ئه و زۆمه ی لێیان کرا وه، پێگه چاره یه ک بدۆزینه وه. ئینجاش هه ز و ئاره زوو و ئاواته کانی مرۆف له بن نایه ن. مرۆقه کان چه نده به سته زمانن، نه ده رو به ر نه سه روشت، که س به زه یی پێیاندا نایه ته وه و له وه گه ری که لیکدیش ناگه ن و هه زاران ئاواتی په نهان له دلێاندا هه ناسه یان له بهر ده بری. بلێی میرگان جار جار دلێ پێوه نه بی گۆزه که ی مالی سه ردار پر بکا له ئا و بۆی به ری؟ بۆ! دلێ پێوه بوو. مه گین مرۆف که می ئاوات و هه ز اه دلدا یه که زۆریه یان له گه ل خۆی ده با ته گۆره وه؟

مالی خالی میرگان له ده ست ئه و میوانه چا و له ده رانه ی به ده وری میچرگاندا دین، ده نا لێنی. ئه وه تا دوو شه ممه و سه ردار له مالیان زۆرانبازی ده ست ده که ن، ئه وه ی کۆ بیدۆزینی سه ر به مالی میرگاندا نه کات. له و نیوه دا هه والی ئه وه ده دنه میرگان گوایا له نا وچه یه کی دوور سلووچیان بینیه له کانه کان کرێکاری کردوه. ئیدی له وه زی میرگاندا نامینی و توانای چا وه روانیی نه ما وه. عه با سی کو ری، که به هۆی روودا ویکه وه ترسا وه و تیکچوو، له سه ر ته ندووره که، شوینی پیشووی سلووچ، جیدیلێ و هاوشان له گه ل برا که ی و کو ره که ی و مو رادا پشت له گوند ده که ن.

له وه ده کا رۆمانه که به شی دی هه بی، یا خود ولامی هه ندیک پر سیار بۆ خوینر جیدیلێ؟ ما وه ته وه بلیم وه رگێر (ئه مین گه ر دیگلانی) هونه ری نوواندوو و تا بلێی به کور دییه کی ره وان و به ئاب و تاب رشۆمانه که ی کوردا ندوو.

×مه محمود دهوله تئابادی- شوینی به تالی سلووچ- و: ئه مین گه ر دیگلانی ده زگای تو یزینه وه و

بلا و کورده وه ی مو کریان- هه ولیر ۲۰۰۶ .